Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 6 (1756) ♦ Середа, 14 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

ПІДКОРЕНА СТИХІЯ КОСМОСУ...

Український космонавт Леонід Каденюк у понеділок прибув до України зі США, де з 5 грудня минулого року проходив реабілітацію після завершення космічного польоту на борту космічного корабля «Колумбія».

Під час прес-конференції в київському аеропорту «Бориспіль» Л. Каденюк повідомив журналістам, що наукові експерименти, які він проводив на орбіті згідно з програмою польоту, виконані. «Я відчував велику відповідальність, адже це був перший політ у космос космонавта незалежної України. Все, що необхідно було зробити, я зробив», — підкреслив він.

За словами Л. Каденюка, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», найбільш пам'ятною подією на орбіті було прослуховування гімну України.

Голова міськадміністрації Києва Олександр Омельченко, який брав участь у церемонії зустрічі Л. Каденюка, вручив першому українському космонавтові ключі від нової трикімнатної квартири в центрі столиці.

Наукова програма україно-американської космічної експедиції «Шаттл-97» передбачала проведення 12 спільних експериментів з вивчення впливу мікрогравітації на процеси росту і розмноження рослин (сої, рапсу і двох видів моху).

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ).

...І ЗАНЕДБАНА СТИХІЯ ВОДИ

У РАЗІ ПОТОПУ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НОЯ.

На держадміністрацію та уряд надії мало

Уже вкотре Херсонщина потерпає від підтоплення. Цього разу в зоні стихійного лиха, наймасштабнішого, що викликане подвійною нормою опадів та підняттям грунтових вод, перебувають 65 населених пунктів у 12 районах області. Вода підтопила майже 7 тисяч дворів, десятки будинків або зруйновано, або під загрозою руйнування.

Люди вимушені покидати рідні оселі. Отож їм не доводиться дивитися телерепортажі про те, як високопоставлені урядовці роз'їжджають по країні, роздають подарунки та сиплють на всі боки щедрими обіцянками...

(Закінчення на 6-й стор.).

«Торгова війна» закінчилася?

Наприкінці лютого Москву з офіційним візитом планує відвідати Президент України Леонід Кучма. Під час останньої неофіційної зустрічі президентів України та Росії у Завидово вони, зокрема, домовилися, що російська сторона скасує податок на додану вартість, яким з серпня 1996 року обкладали імпортовані з нашої країни товари.

Очевидно, щоб це питання знову не постало під час лютневої зустрічі, Борис Єльцин указом назвав свій же указ «Про обкладання податком на додану вартість товарів, що походять з території України і ввозяться на митну територію Російської Федерації» таким, що втратив чинність. Отже, проблему вичерпано: скасувати це рішення може, знову-таки, тільки сам президент Росії. Але навряд чи він цього захоче. ПДВ на український імпорт буде скасовано з 1 лютого. Але вже нині прогнозують, що він збільшиться на 20—25 відсотків.

Наша пісня до душі — починаймо знову

Ірак призупинив роботу нової групи інспекторів ООН.

У заяві іракського інформаційного агентства підкреслюється, що заборона групі ООН під керівництвом Скотта Райтера на проведення інспекції, яка набирає чинності з вівторка, діятиме доти, доки не буде забезпечено «збалансований склад» цієї групи, що передбачає участь у ній представників усіх країн—постійних членів Ради Безпеки ООН.

Лише кілька місяців тому відмова Багдада співробітничати з американцями, що входять до складу комісії ООН, і їх наступна депортація з Іраку викликали різке загострення відносин Іраку не лише з Об'єднаними Націями, а й зі США, що мало не призвело до нового воєнного конфлікту в Перській затоці. Отож, продовження буде?

(Закінчення на 5-й стор.).

Прем'єр став професором-аграрієм

Товаришам по НДП він тепер може вручати своє пам'ятне фото у мантії вченого на тлі незібраного врожаю

Звістку про приїзд у Дніпропетровськ Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка сприймали з розумінням. Майже чотири місяці тому Валерій Павлович представляв тут нового голову облдержадміністрації Віктора Забару. І хоч щойно Віктор Миколайович запевняв, наче в області тепер все гаразд, всюди є «позитивні зрушення» і «реальні передумови для стабілізації», насправді це не так.

(Закінчення на 2-й стор.).

Магічна ніч: від Маланки — до Василя

Минулої ночі ми, нарешті, перетнули межу між старим та новим роками. За народною традицією, 13 січня — день преподобної Меланії, або Щедрий Вечір — свято, що символізує щедрість і багатство. Ніч проти Нового року сповнена магічних дій, чарів. А як тільки-но починає світати — тоді пора посівати. Бо настало свято Василя. «Тож на щастя, на здоров'я, щоб родило краще, як торік, жито, пшениця та всяка пашниця... Дай, Боже!»

P.S.

❍ **Кабінет міністрів України схвалив Програму діяльності уряду на період його повноважень.**

❍ **На свердловині «178» (Івано-Франківщина), що обіцяє давати щодоби не менш як 10 тонн нафти, розпочалися випробування.**

У номер

Прем'єр став професором-аграрієм

(Початок на 1-й стор.).

Саме в останні три-чотири місяці сталося помітне падіння виробництва валового внутрішнього продукту, і в найближчі три-чотири місяці, передусім через дефіцит енергоресурсів, навряд чи вдасться виправити невтішне становище. Особливо воно складне в гірничо-металургійному комплексі, який, коли держава і далі не вживатиме енергійних заходів, не уникне фатальних наслідків.

Отож трохи несподіваним було те, що Валерій Пустовойтенко обмежився відвідинами лише двох порівняно благополучних — за нинішніми мірками, звичайно, — підприємств, які давно вже власними зусиллями поволі вертають собі майбутнє. І Дніпропетровський, і Південний машинобудівні заводи справді мають нині можливості працювати дедалі краще і з більшим навантаженням, випускати конкурентоспроможну, високотехнологічну і вкрай потрібну продукцію. Тому хіба що з точки зору необхідності (і нашому урядові нарешті варто гарненько повчитися, як рятувати власне товаровиробництво) можна тлумачити користь від візиту Прем`єр-міністра на згадані підприємства. Так чи так, але важкі «точки» відвідати не склалось. Натомість Валерій Павлович знайшов час для досить тривалої зустрічі з активом обласної організації Народно-демократичної партії. Відомо, що ця партія над усе воліє зберегти позиції тих, хто нині далеко не найліпше працює в структурах виконавчої влади. Більше сказати, на жаль, не можемо, бо за тутешньою традицією на збори місцевого активу НДП з участю Прем'єр-міністра України журналістів знову не пустили. А то ще, чого доброго, звинуватять прем'єра, що свій дорогоцінний державний час і можливості витрачає на партійні потреби.

Втім, одноденне перебування Валерія Пустовойтенка на Дніпропетровщині запам'яталося особливою подією. Він дещо несподівано для багатьох — кажуть, не планувалося — завітав на святкування 75-літнього ювілею Дніпропетровського аграрного університету. І чи то від розгубленості, чи від чогось, як пояснюють тепер «не для преси», сталося у вузі «запаморочення» або й «потьмарення». Бо як інакше пояснити, що Валерію Пустовойтенку, будівельнику за фахом і кандидату суто технічних наук, хутко присвоїли звання почесного професора, увінчавши його мантією вченого-аграрника, щедро оздоблено голубими норковими шкірками.

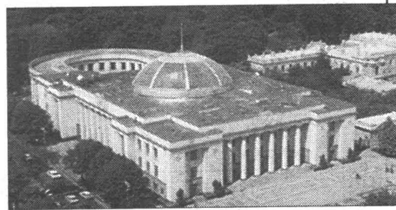
Уже в момент «хвилюючих урочистостей» — які нібито не передбачалися, бо спочатку збиралися «обмежитися зустріччю з прем'єром у кабінеті ректора» — дехто зауважував, що мантію кроїли і шили очевидно на когось іншого. Хоча цей негостинний і вочевидь провокаційний поголос пішов, певно, ось чому: в області майже на 80 тисячах гектарів досі не зібрано пізні культури, не зорано в зиму близько 300 тисяч гектарів ріллі. Тим часом аграрники прогнозують, що коли не переглядатимуться дії уряду стосовно сільгоспсектора, не менше половини господарств цього року будуть приречені. Невже новоспечений професор-аграрій таке допустить?! Тоді дарма норкам дочасно вкоротили віку.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Парламентська хроніка

Суд спотикання для закону про партії

Ранкове і денне засідання 13 січня

Цього дня Верховна Рада розпочала розгляд у другому читанні проекту закону «Про політичні партії в Україні». Найгострішу суперечку викликала стаття законопроекту про припинення діяльності партії у судовому порядку. На думку частини депутатів, яку висловив Євген Мармазов, питання про заборону партії може розглядати тільки Верховний суд України. Однак доповідач Олександр Лавринович резонно зауважив, що Верховний суд — вища касаційна інстанція, яка виносить остаточне рішення. Проте депутати не могли погодитися з тим, щоб надати це право районному судові. Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував, щоб питання про заборону партії розглядалося, за відомою аналогією, у міському суді. Та жодна з пропозицій поки що не набрала потрібної кількості голосів. Отже, можливо, саме суд стане своєрідним каменем спотикання для закону про партії.

Ранок першого сесійного дня після перерви в пленарних засіданнях виявився насиченим. Депутати також розглянули зауваження Президента до Закону «Про оренду землі».

Як відомо, в Україні давно ведеться дискусія про реформи на селі, і зокрема розвиток земельних відносин. Тому не дивно, що будь-який законодавчий акт, котрий стосується земельних відносин, привертає пильну увагу президентської команди. Саме цим було продиктовано зауваження глави держави.

Однак, якщо перше зауваження заперечень у народних обранців не викликало, то наступну пропозицію вони відхилили. Оскільки Президент пропонував наділити правом надавати землю в оренду Кабінет міністрів. На думку народних депутатів, це положення суперечить як Конституції, так і закону про місцеве самоврядування.

А тому 250 народних депутатів проголосували за останню уточнену редакцію закону.

Гаряча дискусія розгорнулась під час другого читання законопроекту «Про патентування окремих видів підприємницької діяльності».

Окремі положення цього законопроекту не тільки не сприяють розвитку підприємництва, а й шкодять інтересам орендодавців. З цією точкою зору була згодна більшість Верховної Ради. Отож, сесія вирішила доопрацювати цей законопроект і розглянути його ще раз у третьому читанні.

Після перерви тривало обговорення проекту закону про партії. Стаття 5 і справді виявилася каменем спотикання. Депутати так і не дійшли згоди, суду якої інстанції надати право розглядати питання про заборону діяльності партії. А тому вирішили розглянути спірну статтю в третьому читанні. Тоді ж буде визначено назву органу, який реєструватиме партії.

Після цього збій у роботі народних депутатів стався на статті 26 та на прикінцевих положеннях законопроекту. Отож, врешті, документ вирішили доопрацювати і розглянути його в третьому читанні.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Насамперед — бюджет

У Сімферополі в середу відкривається позачергова сесія Верховної Ради Криму, на порядку денному якої одне питання — проект республіканського бюджету на нинішній рік. Напередодні нового року кримські депутати зуміли ухвалити у другому читанні лише прибуткову його частину. А чергова сесія, восьма, розпочнеться, як вирішила у понеділок президія Верховної Ради автономії, на два тижні раніше, ніж планувалося, — 4 лютого. Вона розгляне 74 питання.

Чи всі дозріли до змішаної системи?

Думки з приводу

***ПРЕЗИДЕНТ** України Леонід Кучма застосував вето до закону «Про вибори депутатів місцевих рад і сільських, селищних, міських голів» та повернув його у Верховну Раду зі своїми зауваженнями. У своєму листі до депутатів він звернувся з пропозицією розглянути його зауваження до закону поза чергою.*

За законом про вибори до місцевих органів влади, прийнятим 17 грудня 1997 року, депутатів міських рад Києва, Севастополя, Сімферополя і обласних центрів України обирають за змішаною, мажоритарно-пропорційною системою. Саме ця норма і викликала найбурхливіші дискусії ще під час обговорення закону у Верховній Раді. Тоді деякі депутати кваліфікували таку систему виборів як порушення прав громадян, котрі мешкають не в обласному центрі, а, скажімо, в місті, селі, селищі.

Як заявив в інтерв'ю журналістам представник Президента у Верховній Раді Роман Безсмертний, зауваження Л. Кучми торкаються передусім цієї статті. На думку Р. Безсмертного, виходом із ситуації може бути або визнання права всіх територіальних груп вибирати яку завгодно систему виборів, або встановлення єдиної норми, яка закріпила би одну форму реалізації виборчого права.

Віктор МУСІЯКА, заступник Голови Верховної Ради, лідер виборчого блоку «Вперед, Україно!»

— На мій погляд, Президент багато в чому має рацію. У всякому разі, не можна було на місцевому рівні запроваджувати два різні виборчі принципи —мажоритарний і партійний. Тут наш промах. Електоратові і так нелегко буде розібратися з бюлетенями до Верховної Ради; по суті, 29 березня йому доведеться брати участь в експерименті всеукраїнського масштабу, а тут ще місцеві «головоломки». Очевидно, якщо і застосовувати партійну виборчу систему на регіональному рівні, то це можна було б це зробити в Києві, де політизоване життя, активно діють партії. Та й то не варто. Краще уніфікувати виборчі принципи до традиційного — мажоритарного, щоб не було плутанини.

Ми докладно обговорюватимемо зауваження і пропозиції Президента. Напевно, з чимось погодимося, з чимось —ні. Але час не стоїть на місці. До 29 березня залишилося небагато. Напевне, найоптимальніший вихід з цієї колізії — перенести місцеві вибори на пізніше: літо або осінь 98-го. Інакше ми просто не встигнемо з «організаційними питаннями». Це саме той випадок, коли квапитися треба помалу.

Петро ШЕЙКО, голова парламентського Комітету з питань Регламенту, депутатської етики і забезпечення діяльності депутатів:

— Верховна Рада має намір не долати вето Президента на закон про вибори до місцевих рад, а вносити до нього поправки з урахуванням пропозицій Президента. Ці пропозиції буде першочергово внесено на розгляд Верховної Ради. Є низка зауважень, де Президент має рацію. Зокрема, стосовно юридичних моментів і техніки підготовки закону. Однак не вважаю, що є загроза зриву виборів до місцевих рад у зв'язку з президентським вето.

Олександр СТЕШЕНКО, голова парламентського Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування:

— Я прогнозував такий розвиток подій. Проте не бачу ніякої загрози зриву виборів у разі неподолання вето. На мою думку, коригування потребує лише одна норма перехідних положень закону про терміни проведення організаційних заходів.

Іван ЧИЖ, співголова парламентської фракції Соціалістичної та Селянської партій:

— Вето Президента не має серйозного обгрунтування. Це ще одна спроба якось законсервувати стару систему виборів чи якось ускладнити їхню процедуру. Президент і ті, хто готує йому висновки, не зовсім зрозуміли, що вже на ділі треба переходити на елементи багатопартійності, і на місцевому рівні також. Але загрози зриву місцевих виборів немає, бо згідно з Конституцією, вони повинні відбутися в березні 1998 року.

Продовжуючи тему

МАБУТЬ, ця тема — внутрішні та зовнішні афери навколо української державної судноплавної компанії «Чорноморське морське пароплавство», що вже майже призвели його до краху, — невичерпна. Її, цілком імовірно, може використати якийсь модерний письменник для написання роману-бестселера.

І в цьому разі йому нічого не потрібно вигадувати для загострення сюжету: опиши лише реальні колізії — інтриги вистачить з надлишком. Взяти хоча б долю теплохода «Муса Джаліль» та його екіпажу. Розповімо про це не задля простого читацького інтересу, як це зробив би романіст, а щоб вкотре (з цього приводу газета опублікувала десятки матеріалів, нещодавно — «Останній парад... на аукціонах» в «ГУ» за 4 листопада) привернути увагу президентських та урядових структур до проблеми, без термінового розв'язання якої неможливі не тільки внутрішнє соціально-економічне благополуччя держави, а й належний міжнародний її імідж.

Отже, одіссея теплохода «Муса Джаліль» у хронологічній послідовності із запитаннями, на які поки що немає відповідей.

Так «проводжають» теплоходи...

або Одіссея «Муси Джаліля» як типовий приклад розбазарювання українського цивільного флоту

УСЕРЕДИНІ грудня 1996 року судно вийшло в рейс за маршрутом Херсон — Миколаїв — Пасиргуданг — Нагойя. Під оперативним управлінням компанії «Валоса Навігейшн лтд», що є, в свою чергу, агентством фірми «Вісмо Шиппінг» (Ліберія). Компанія, яка взяла судно в оренду, принагідно зазначимо, потім передаватиме його в бербоут-чартер іншим, вже за своїм вибором. Вона, певна річ, й набирала екіпаж: 24 українські моряки через українське агентство «АТІС» укладають з «Валосою» трудову угоду й у такий спосіб потрапляють до неї в цілковиту залежність. Менш як за місяць перший камінь спотикання: «Мусу Джаліля» затримують у Суецькій гавані з претензій до «Валоси». Невдовзі, правда, остання якось владнала справу, і судно продовжило рейс за визначеним маршрутом. Та в малайзійському порту Пасиргуданг вже не просто затримка — арешт за позовом до іноземного бербоут-чартерного фрахтователя.

Запитання без відповіді. Чому державне пароплавство саме не експлуатувало теплохід «Муса Джаліль» (у тім понад 70 своїх суден), а вдалося до іноземного посередника? Дехто каже: це — загальновизнана у світі практика. Можна було б із цим погодитися, якби не ряд істотних обставин. Перша: вже на той час аналіз засвідчував, що здані в бербоут-чартер іноземним компаніям судна дають ЧМП, як правило, не так доходи, як збитки. Друга: в пароплавстві мали б знати, що компанія «Валоса» має репутацію ненадійної, що через претензії до неї можливі арешти судна. Третя: серед засновників обох згаданих вище фірм, з якими доля зв'язала «Мусу Джаліля», значаться й досить відомі одеситам особи, що в недалекому минулому ходили в керівниках... ЧМП. Отож, укладення угод з такими фрахтователями комусь у нас було вигідне?

Та події розгортаються не так, як в ЧМП, очевидно, гадали. Затримання, арешт та й те, нарешті, що фірма-фрахтователь вирішила, певно, експлуатувати чужий теплохід, як кажуть в Одесі, «на шару» (не платила, по суті, за оренду судна, зарплату екіпажеві видала лише за перший місяць роботи), зрештою, начебто стривожило керівництво ЧМП. 31 березня (он скільки місяців потрібно було для «прозріння») воно заявляє про намір після завершення поточного рейсу розірвати угоду бербоут-чартера та здачі судна в оренду фрахтователю.

І ЩО Ж, фрахтователь сполошився, вибачився, почав спішно виправляти допущені промахи? Ні, він просто начхав на оте застереження й спокійнісінько, мов своє власне, направив судно в черговий рейс. Причому в регіон, як змушені були констатувати юристи пароплавства, «несприятливий для комерційної експлуатації суден ДСК «ЧМП». Йшлося про китайські порти. В одному з них — Сіньгані — судно й заарештували: тепер уже за претензіями до ЧМП. А після цього «Валоса» виявляє завидну оперативність. Не минає й тижня, як компанія, що самоправно й протизаконно направила «Мусу Джаліля» в той рейс, заявляє про... односторонне розірвання угоди бербоут-чартера й припиняє власне операторство. І аж ніяк не обтяжує себе загальноприйнятими, за міжнародними правилами, в таких випадках діями: взаєморозрахунків з ЧМП не проводить, теплохід судновласникові не передає, з екіпажем не розраховується, на батьківщину його не репатріює... Одне слово, кидає і судно, й екіпаж напризволяще, а українському пароплавству, даруйте, тицяє дулю. Отакий «партнер»! Скоріше — пірат: захопив, по суті, судно, вичавив з нього й екіпажу все, що вдалося, та й утік, «у тиху гавань», очікувати нові жертви.

Запитання без відповіді. Чому, пересвідчившись у непорядності іноземного партнера, зіткнувшись із цинічним порушенням ним міжнародних норм, керівництво ЧМП, Держдепартамент морського і річкового транспорту, нарешті, Мінтранс України не вдарили на сполох, не звернулися до вищих правозахисних структур країни, міжнародних судових інстанцій і не домоглися відшкодування завданих збитків фірмою, злодійські дії якої було видно, як мовиться неозброєним оком? Може, такий оборот у нас для когось був небажаний?

У середині травня китайський суд звільнив «Мусу Джаліля» з-під арешту за позовом 300 тисяч доларів. І тут-таки судно заарештовують ще раз — знову за позовом до ЧМП вже на суму 2,8 мільйона доларів, що дає змогу продати його «з молотка». Чи не до такого фіналу йшли з самого початку? Адже не секрет уже, що багатоходові комбінації такого зразка розробляються міжнародними мафіями, які вступили між собою у зговір з метою заволодіти флотом України й знищити її як морську державу... На відбуксованому за 15 миль від порту на якірну стоянку судні моряки стільки натерпілися, що й не передати. Скрута з продуктами, ліками, повне безгрошів'я, морально-психологічне перенапруження призвели до захворювань, часто дуже серйозних. Через технічні неполадки довелося вимкнути струм, що не лише вкрай ускладнило ситуацію в побутовому плані, а й поставило під загрозу життя екіпажу: в трюмах містився вибухонебезпечний карбід кальцію, а стежити за його «поведінкою», вживати якихось запобіжних заходів просто не було змоги...

ТІЛЬКИ в жовтні 1997 року багатостраждальний екіпаж репатріювали на батьківщину. Моряки, хто ще не втратив здоров'я й не ліг на лікування (за рахунок родичів та знайомих), почали оббивати пороги ЧМП, крюїнгової контори, що їх наймала, Держдепартаменту морського й річкового транспорту Мінтрансу. З однією лише метою — одержати зарплату за багатомісячну небезпечну роботу. А їм у відповідь: ваші роботодавці хтозна де, як їх дістати? Наймайте, мовляв, адвокатів, розшукуйте, судіться. А за що наймати, коли залишилися без роботи й без засобів до існування, а сім'ї за час арешту тільки боргами й обзавелися? Чиновники, однак, лише плечима стенають: до чого, мовляв, тут ми?

Трапилися, правда, й нечерстві душі. В Посольстві України в Китаї зокрема. То дякуючи їм екіпажу вдалося врешті-решт повернутися на батьківщину. Консул Юрій Литвин, розповів капітан судна Юрій Олефіренко, взяв на себе непросту роль довірителя й від імені екіпажу уклав договір з китайським адвокатом про захист їх прав. Суть коротко ось у чому: через консульський відділ українського посольства в КНР екіпаж звернувся до Тяньцзинського суду з позовом щодо погашення 9-місячної заборгованості йому в зарплаті та додаткових роботах. З яких коштів? Тих, що одержать від продажу судна на аукціоні, куди його вже виставляли 21 жовтня. Правда, поки що продаж не відбувся. Та, ймовірно, таки відбудеться. Отією надією тепер тільки й живуть.

Запитання без відповіді. А що, коли китайський суд у позові українським громадянам відмовить? Куди їм тоді звертатися? Від кого чекати захисту? Ці питання мучать, власне, не тільки моряків з «Муси Джаліля». А й екіпажі ще понад двох десятків заарештованих в іноземних портах суден ЧМП, вже проданих на аукціонах і тих, що ще очікують такої самої долі, й моряки яких, члени їхніх сімей — громадяни України — давно бідують без зарплати...

І НАОСТАНОК. Подейкують, що новий міністр транспорту України Валерій Череп звернувся до уряду з пропозицією, щоб держава взяла на себе (на даному етапі, зрозуміло) зобов'язання погасити зовнішню та внутрішню заборгованість ДСК «ЧМП» (яка становить, відповідно, 200 мільйонів доларів та 50 мільйонів гривень). У держави тепер таких «зайвих» грошей немає, тому пропонується випустити на відповідні суми цінні папери з терміном погашення в 10 років. Іншого шляху врятування залишків колись могутнього державного пароплавства, буцімто вважає міністр, він не бачить. Пропозицію внесено, як нам стало відомо, не сьогодні — кілька місяців тому. Кабмін, однак, досі мовчить.

Запитання без відповіді. Чому? ***Коли, нарешті, на всі оті запитання, що стосуються ДСК «ЧМП», дочекаються відповідей моряки, члени їхніх сімей, всі ті, кому не байдужа доля України як морської держави? Не на словах — їх було вже доволі. На ділі!***

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Загибель ескадри-2

Депутатський запит (повторний) до Президента України Л. Д. Кучми

Пане Президент!

Ситуація, що склалася навколо Чорноморського морського пароплавства, критична. Якщо не вжити термінових заходів, то Україна може втратити свій торговельний і пасажирський морський флот, а це завдало б непоправного удару по економічній і національній безпеці нашої держави.

Гине одне з найбільших колись пароплавств у світі. При нормальній роботі пароплавство могло б приносити державі сотні мільйонів доларів прибутку щорічно.

На даний час 24 судна в різних закордонних портах стоять заарештовані і чекають продажу за безцінь з молотка за борги ЧМП, які часто нереальні та завищені. Заборгованість і розвал пароплавства не виникли внаслідок стихійного лиха. Це результат тривалих зловживань колишнього керівництва ЧМП (Стогнієнко) та керівників Міністерства транспорту (міністра Даньковича і його заступника Золотоверха) через халатну безконтрольність інших державних структур, а також внаслідок прямого потурання зловмисникам і заступництва за них вашого помічника В. Рижова.

Депутатська слідча комісія з питань, пов'язаних з діяльністю ЧМП «Бласко», неодноразово зверталася до найвищих державних чинників з конкретними пропозиціями щодо наведення порядку і поліпшення діяльності пароплавства. Не один раз ми зверталися і до Вас, пане Президент, попереджаючи про можливі негативні наслідки вашої кадрової політики. На жаль, у високих владних кабінетах залишалися глухими до наших пропозицій.

Півтора місяця тому ми з народним депутатом Ю. Кармазіним запропонували Вам вжити ряд негайних заходів для порятунку Чорноморського пароплавства. Серед них — указ Президента про термінові заходи з метою виправлення становища в ЧМП. На жаль, досі такого указу не видано. А в його проекті, який розроблявся під керівництвом Міністерства фінансів України, не враховано мою пропозицію, яку я виклав ще в жовтні на нараді з питань ЧМП у першого віце-прем'єр-міністра Голубченка.

Суть пропозиції полягала в тому, щоб в указі було поставлено завдання в конкретний термін провести інвентаризацію й експертну оцінку боргів пароплавства та угод, підписаних його керівництвом з іноземними компаніями. Цей важливий пункт потрібний для того, щоб виявити справжню заборгованість, бо часто нам виставляють фіктивні борги, про що вже є докази в арбітражному суді.

Крім того, ряд угод було підписано з грубим порушенням чинного законодавства України, а отже, претензії за цими угодами могли б бути визнані недійсними. Так, на даний час в офшорні компанії передано 92 українські судна. Всупереч національним інтересам України, шляхом протизаконних, шахрайських махінацій колишніх керівників Мінтрансу Даньковича, Золотоверха, президента ЧМП Стогнієнка і вашого, пане Президент, помічника Рижова, відбулося фактичне відчуження державного майна України (суден) на користь іноземних громадян, бо сертифікати на акції офшорних компаній в переважній більшості знаходяться за кордоном в руках іноземних громадян, які мають змогу заставляти ці судна й отримувати прибутки за наше майно, а наша держава — збитки.

Абсолютна більшість цих суден була передана в офшорні компанії без згоди і відома Фонду держмайна України, що треба розцінювати як кримінальний злочин. 6 листопада я звернувся до Вас із депутатським запитом, щоб ужити термінових заходів для визволення українських суден:

1) т/х «Карелія»,
2) т/х «Лев Толстой»,
3) т/х «Одеса Сан»,
4) т/х «Одеса Сонг»,

які під сумнівними приводами заарештовані в порту Хайфи (Ізраїль). Зараз іде підготовка до продажу зазначених суден на аукціоні (здійснюється слідь закамуфльований грабіж майна України).

За цей запит проголосували 254 народних депутати, а Ви, пане Президент, досі мовчите. Жодних заходів не вжито для визволення наших суден.

Як розцінювати вашу мовчанку? Може, як ухиляння від виконання своїх конституційних обов'язків? Ще раз закликаю Вас вжити термінових заходів для визволення наших теплоходів. І насамперед потрібно негайно направити ноту Державі Ізраїль з рішучою вимогою звільнити наші судна з-під арешту.

З повагою
Степан ХМАРА.

Різдвяне диво

Під час різдвяних свят українські миротворці 240-го батальйону, який виконує завдання у складі Міжнародних стабілізаційних сил на території Боснії, отримали чудовий подарунок — разом з міністром оборони України генерал-полковником Олександром Кузьмуком до них завітали солдатські матері, які прилетіли практично з усіх областей України. Попри те, що нині в зоні відповідальності українського батальйону, який базується неподалік боснійського міста Мостар, обстановка порівняно стабільна, факт організованого приїзду до бойового контингенту солдатських матерів є безпрецедентний у загальній історії миротворчих операцій.

Генерал-полковник Олександр Кузьмук зазначив, що щасливий зустріті сімейне свято Різдво разом з миротворцями. Командирське щастя було ще повніше, бо різдвяний рейс з України дав змогу солдатам і офіцерам 240-го батальйону відчути безпосередню турботу держави про кожного з них. Державні адміністрації областей та міст України, установи та підприємства, Центральний комітет профспілок працівників Збройних сил України передали українським солдатам щедрі різдвяні дарунки. Серед них телевізори і відеокамера, комп'ютери, магнітоли, побутова та оргтехніка, твори мистецтва, продукти харчування та багато іншого. Особливо тепло миротворці зустріли подарунок від Державного спортивного комітету України — футбольну форму та спортивне спорядження уславленого клубу «Динамо» (Київ) та супутникову систему зв'язку від Міністерства інформації, завдяки якій зможуть у далекій Боснії приймати програми національного українського телебачення.

Прес-служба МО України.
Фото Дмитра ШКУРКА.

Міліціонер пише дисертацію

Рідкісні експонати зібрав на опорному пункті охорони громадського порядку села Смирнового, що на Запоріжжі, співробітник Куйбишевського райвідділу УМВС в області Василь Скрибець. Власне кажучи, цей своєрідний музей сільського міліціонера просто унікальний. В експозиції — і форма правоохоронців різних часів, планшетки, друкарська машинка, навіть дроги, на яких їздили уповноважені (ось який тоді був транспорт!) тощо. Є самогонний апарат — свідок антиалкогольної кампанії. А найбільше, звичайно, фотокарток. Знімки розповідають про історію Куйбишевського райвідділу внутрішніх справ.

Із цим музеєм насамперед знайомляться юнаки, які бажають присвятити своє життя охороні правопорядку, а також молоді міліціонери. За прикладом сільського детектива В. Скрибця благородну міліцейську професію обрали десятки юнаків, для молодих смирновців Василь Іванович є взірцем. Чимало правоохоронців служать у різних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, усі вони пройшли школу Скрибця, стажувалися під його рукою. За його плечима — багатий життєвий досвід. Міліціонер служив у Розівському і Куйбишевському районах.

Майор Скрибець закінчує ад'юнктуру (аспірантуру) Української Академії внутрішніх справ. Тема дисертації нашого земляка присвячена проблемам діяльності дільничних інспекторів у сучасних умовах. Василь Іванович переконаний: дільничний — це основна постать у правоохоронних органах, від нього залежить стан громадського порядку на території. Міліціонер живе серед людей, знає їхні біди і проблеми, веде профілактичну роботу серед населення, від наслідків якої і залежить правопорядок. А музей в опорному пункті — не просто захоплення, він має пізнавально-виховне значення. І не лише для правоохоронців.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.
Запорізька область.

Кордон

«Перевалка» для нелегалів

За даними відповідальних працівників Південного напрямку прикордонних військ, торік у Одесі й області затримано близько 440 іноземців, які використали для приїзду фіктивні запрошення комерційних структур, навчальних закладів, різних організацій. А скількох не затримано — ніхто не скаже. Неофіційні такси за оформлення таких запрошень — близько 150 доларів. Механізм «експорту-імпорту» нелегалів, як правило, такий: іноземець, приїхавши до Одеси, на певний час тут «осідає», займається таким-сяким бізнесом, а потім виїздить на Захід як турист чи бізнесмен.

Для убезпечення свого, хай і не досить тривалого, перебування в Одесі іноземці нерідко звертаються до фірм, що спеціалізуються на незаконній легалізації прибулих. За певну плату, звісно. Послугами тільки однієї з таких викритих фірм, приміром, скористалося близько 700 іноземців-азіатів.

Ті, хто прагне попередити нелегальну міграцію іноземних громадян, вважають, що треба домогтися неухильного дотримання правил реєстрації іноземців. По-друге, скоординувати дії прикордонників та правоохоронних органів. Нарешті, поліпшити чинне законодавство, яке б чіткіше визначило відповідальність за нелегальну міграцію і самих іноземців, і тих, хто сприяє їхнім вояжам.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Казарми з домашнім затишком. Але солдат аж ніяк не спить...

ЛУЦЬКИЙ загін прикордонного контролю — найбільший у нашій державі — рішенням колегії Державного комітету в справах охорони державного кордону за 1997 рік визнано кращим серед Прикордонних військ України. Через 17 пунктів пропуску, що розташовані на території кількох областей України, щодоби проходить більш як 14 тисяч громадян, майже 3 тисячі одиниць транспорту. Загальна протяжність кордону — 900 кілометрів. З Республікою Польща — 230 кілометрів, з Білоруссю —660 кілометрів. А чим живуть прикордонники?

— Сьогодні прикордонник має все необхідне для нормального проходження служби, охорони Державного кордону України, — сказав начальник загону Луцького прикордонного контролю Володимир Малаков. — Солдати одягнуті, взуті, вчасно і калорійно харчуються. У казармах тепло, безперебійне світло, вода. Звичайно, не без проблем, але ми їх, як правило, самі розв'язуємо. Мені приємно, наприклад, зазначити, що кожен прикордонник до новорічного столу одержав яблука, апельсини, банани, мандарини... Багато допомагають органи місцевої влади, підприємства, комерційні структури. За нашими заставами закріплено всі банківські установи на території Волині.

За п'ять років існування прикордонного контролю облаштовано нові прикордонні застави, розгорнуто контрольно-пропускні пункти. На кордоні з Республікою Білорусь за короткий термін і без державного фінансування створено 13 прикордонних застав, 3 прикордонних комендатури, 3 контрольно-пропускних пункти, побудовано казарми, їдальні, складські та інші приміщення.

У кожної прикордонної застави є своя земельна ділянка, де вирощують овочі та фрукти. Кожна застава годує 5—6 свиней, 3—4 бичка, має кілька корів. Отож м'ясо і молоко у прикордонників завжди свіже. На цьогорічну зиму заготовили більш як 400 тонн картоплі, чимало моркви, буряків, капусти. Допомагають сільськогосподарські підприємства, скажімо, лісівники безоплатно завезли дрова.

— Восени минулого року на території наших казарм у Луцьку виникла аварія з водопровідними трубами, —розповідає Володимир Малаков. — Тоді мер міста Антон Кривицький зробив все можливе, щоб її швидко ліквідувати. Прикордонники постійно відчувають дієву підтримку з боку місцевих органів влади.

Я вирішив побувати в одній із казарм, що на території управління загону в Луцьку. На масивних стінах казарми, збудованої ще за царських часів, — символіка самостійної України. Ліжка — одноярусні. В одній із великих кімнат — більярдний та тенісний столи, турнік. У світлиці — портрети гетьманів України, телевізор, газети, журнали.

Не міг обминути і недавно створений Музей прикордонної слави. П'ять років загону — це вже історія. На стендах — розповіді про прадавню історію України-Руси, Козацьку добу, період Великої Вітчизняної війни.

Показники за п'ять років свідчать — прикордонниками виявлено близько двох тисяч порушників державного кордону, з яких тисяча — нелегальні мігранти. У контрабандистів вилучено майже 12 тонн наркотичних речовин, 187 одиниць вогнепальної зброї, близько 7 тисяч штук боєприпасів, кілька десятків тисяч доларів. Не один раз затримувалися порушники кордону, які хотіли нелегально вивезти з України ліс, цукор, спирт, культурно-мистецькі цінності.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Кримінал

У викрадачів дітей зростають апетити

Кажуть, цигани рідко звертаються по допомогу до правоохоронців: почасти вони самі судять своїм судом справедливості. Однак коли в сім'ї Ковалів з Бершаді несподівано зник 20-річний Януш, батьки не стали випробовувати долю. Тим паче, що через три дні після того, як син не повернувся додому, вони отримали телефоном страшну звістку. Спершу істеричний голос з кавказьким акцентом залякав їх до смерті, пообіцявши повернутати сина частинами. Після цього до слухавки підійшов інший викрадач, який спокійно повідомив, що його друг погарячкував, зрештою, про все можна домовитись, і назвав суму викупу 300 тисяч американських доларів.

На думку працівника управління у боротьбі з організованою злочинністю УМВС в області підполковника Володимира Педоса, який очолював цю операцію, викрадачі, либонь, сподівалися на циганську солідарність, бо сім'я Ковалів, і про це вони не могли не знати, не мала особливих статків.

Операція із затримання нагадувала сюжет детективного фільму. Двоє викрадачів, прийшовши на один з міжміських телефонних пунктів обласного центру, й гадки не мали, що того вечора серед абонентів було чимало переодягнених у цивільне працівників міліції. За одним із них вони навіть стали в чергу. Як з'ясувалося, викрадачів четверо: один із села, де утримували викраденого юнака, другий вінничанин та два мешканці Києва — вірмен і грузин.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

НАША ПІСНЯ ДО ДУШІ — ПОЧИНАЙМО ЗНОВУ

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаю, що пристрасті щодо Іраку закінчилися рішенням Ради Безпеки ООН про те, що Багдад зобов'язаний співробітничати з міжнародною комісією зі знищення іракської зброї без будь-яких умов. І залежно від того, наскільки повними будуть одержані міжнародними інспекторами свідчення припинення Іраком програм створення зброї масового ураження, ставиться питання про скасування в подальшому санкцій, запроваджених ООН проти Багдада після іракського вторгнення до Кувейту 1990 року.

Нинішні події розвивалися швидко і за вже знайомим сценарієм. Група Райтера у складі дев'яти громадян США, п'яти підданих Великобританії, російського громадянина та австралійця прибула до Іраку в неділю. І, не приступивши до роботи, уже була оголошена «поза законом». Крім претензій щодо нацскладу підставою до заборони послужило не зняте Багдадом щодо Райтера звинувачення «у шпигунстві на користь США», за яким його вже було депортовано з Іраку в листопаді минулого року.

Іракська влада висловила свій протест главі спецкомісії ООН Річарду Батлеру. Одержавши «повідомлення», Батлер поставив до відома генсекретаря ООН. Реакція Кофі Аннана була передбачувана: «Сподіваюся, що іракська влада не буде приймати необмірковануих рішень і обговорить усе з головою міжнародної комісії з роззброєння Іраку».

Проте чергову поїздку Батлера до Багдада заплановано на 19—21 січня, і, як зазначив генеральний секретар ООН, вона все-таки відбудеться, як би не розвивалися події. Очікували, що під час майбутніх переговорів з іракським керівництвом Батлер обговорить проблему допуску міжнародних інспекторів до президентських палаців та на інші об'єкти, які Ірак іменує «суверенними», однак тепер порядок денний явно розшириться.

Що далі? Іракська преса не виключає можливості нового накалу протистояння Багдада з ООН.

Президент США, що спостерігає за черговою серією цієї політичної мильної опери, яка на відміну від телевізійної доволі вибухонебезпечна, застеріг Ірак від спроб призупинити роботу нової групи інспекторів ООН. «Саддаму Хусейну не повинно бути дозволено обирати тих, хто виконуватиме цю роботу, — заявив президент США у Білому домі. — Рішення щодо цього має приймати ООН».

Яна СТАДІЛЬНА.

Пряник замість батога

Лондон і Дублін «дозріли» для підписання документа щодо долі Північної Ірландії

У ПЕРЕДМІСТІ Белфаста розпочалися переговори щодо майбутнього Північної Ірландії. За «круглим столом» у черговий раз зібралися представники католицьких та протестантських організацій, а також уповноважені урядів Великобританії та Ірландії.

Досі подібні зустрічі не мали ефекту: представники роз'їжджалися, так ні про що і не домовившись. Цього разу сценарій інший. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, учора на переговорах було представлено документ під назвою «Пропозиції щодо основ угоди», підготовлений спільно Лондоном та Дубліном.

У документі, зокрема, пропонується відновити Північноірландську асамблею, розпущену 1986 року британським урядом. Цей орган обиратиметься за пропорційною системою і матиме не лише законодавчі, а й виконавчі повноваження.

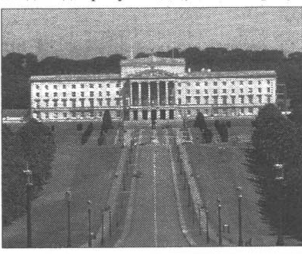
Крім того, передбачено значно розширити співпрацю Північної Ірландії з Ірландією, навіть створити спеціальний орган, який відав би цими справами та був підзвітний Північноірландській асамблеї й урядові в Дубліні.

Хтозна, чи то лавина терористичних актів в Ольстері, чи то досі не проявлювана «політична мудрість» підштовхнули Британію та Ірландію до рішучих дій, але факт: цього року обидві сторони вперше пішли на поступки одна одній. Дублін, зокрема, зобов'язався скасувати той розділ своєї конституції, де записано територіальні претензії на весь Ольстер.

Водночас Лондон взявся переглянути взагалі свою політику щодо «складових» Британії, насамперед, звісно, Північної Ірландії. Він оголосив про намір створити спеціальну раду, куди увійдуть представники Північної Ірландії, Англії, Шотландії, Уельса, а також офіційні представники урядів Британії та Ірландської Республіки.

Це можна назвати проривом: згадайте, що тривалий час Лондон розмовляв лише з позиції сили з прибічниками приєднання Північної Ірландії до Ірландії (прихильників від'єднання британської території — не більше третини населення в цьому регіоні). Нині Лондон згоден взяти до уваги й інтереси меншості. Така гнучкість, проявлена чи не вперше з боку Сполученого Королівства, сприятиме порозумінню Лондона з «провінціями», які ось уже стільки років не бажають триматися «докупи» в одному королівстві. Метод пряника, вчасно застосований, ефективніший за удари батога.

Надія БЕДРИЧУК.

На знімку: Белфаст — центральне місто Північної Ірландії.

Хроніка. Факти. Події

• Алжир

Тероризм чи свавілля?

Унаслідок нової різні, вчиненої релігійними екстремістами, що діють в Алжирі, загинули ще 103 особи. Як повідомляють у поширеному комюніке алжирського МВС, цього разу місцем трагедії став населений пункт Сіді-Ахмед у провінції Бліда, що за 30 кілометрів на південний схід від Алжира. Ще 70 осіб одержали поранення, серед них 10 осіб — украй важкі.

Трагедія в Сіді-Ахмед — перший випадок масового вбивства людей у центральній частині Алжиру від часу початку 30 грудня місяця мусульманського посту рамадан. До цього епіцентр ісламістського терору протягом кількох останніх тижнів перебував на заході країни.

• Лісабон

На захист колишньої колонії

Президент Португалії Жоржі Сампайю висловив прагнення португальського уряду і його представників підтримувати на всіх міжнародних форумах самовизначення Східного Тімору, колишнього португальського володіння в Індійському океані. Після оголошення Португалією 1975 року наміру здійснити деколонізацію Східного Тімору уряд Індонезії розпорядився ввести до Східного Тімору війська. Через рік його було оголошено провінцією Індонезії. Разом з тим Жоржі Сампайю рішуче засудив порушення прав людини у Східному Тіморі з боку Індонезії і закликав «дружні держави» наполягати на наданні колишній португальській колонії права на самовизначення.

• Сараєво

Ті самі обличчя

На організаційному засіданні обраної в листопаді Скупщини (парламенту) Сербської Республіки у складі Боснії і Герцеговини її головою затверджено колишнього голову парламенту, представника правлячої Сербської демократичної партії (СДП) Драгана Калінича. Депутатам лише з другої спроби (перша була здійснена у грудні) пощастило дійти згоди щодо кандидатури на пост керівника парламенту.

А Біляна Плавшич поки не досягла успіхів у тому, щоб депутати проголосували за кандидатуру позапартійного представника — професора-економіста з університету Бані-Луки Младена Іванича, котрому глава республіки має намір довірити право сформувати уряд. Однак парламентарії погодилися провести консультації з Младеном Іваничем у своїх фракціях.

• Пекін

Від стихії ніхто не застрахований

Загальна економічна шкода від землетрусу у китайській провінції Хебей, за попередніми оцінками, склала понад 500 млн. доларів. Повністю зруйновано понад 70 тис. жилих будинків та адміністративних будинків у 13 містах і селищах провінції. У багатьох районах перервано зв'язок, припинено подачу води та електроенергії. За даними центрального штабу з ліквідації наслідків стихії, на сьогоднішній день кількість загиблих досягла 50 осіб, майже 12 тис. одержали поранення. До провінції Хебей надходить екстрена продовольча і медична допомога.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

Пристрасті гарантовано

ДЛЯ югославської республіки Чорногорії 15 січня мало б стати днем урочистим: згідно з Конституцією саме цього дня попередній президент Момир Булатович повинен передати свої повноваження наступнику Мило Джукановичу. Та святкового настрою в Подгориці не відчувається. Він, швидше, передгрозовий.

Момир Булатович досі не визнав перемоги свого суперника на жовтневих виборах. Він звинувачує Джукановича (колишнього прем'єра Чорногорії) та його прихильників у численних порушеннях законодавства, допущених під час голосування. Сторону Булатовича (яскраво вираженого прихильника тісного союзу Сербії та Чорногорії) тримають Соціалістична партія Сербії (СПС) і особисто Слободан Мілошевич, а також сповнена ідеї єдиної Югославії частина Демократичної партії соціалістів Чорногорії (ДПСЧ). Джукановича підтримують ті чорногорські демократичні соціалісти, що схвалюють його курс на більшу самостійність Подгориці. Ну а симпатії населення, як показали минулі вибори, розділені приблизно порівну за невеликої переваги Джукановича.

Так що всі умови для впертого протистояння є, і армії готові до битви. Втім, вона вже триває. Нещодавно, наприклад, підконтрольна Булатовичу міська рада чорногорської столиці ухвалила постанову, що у своїй діяльності не дотримуватиметься республіканських законів, а лише союзних. Члени міськради, зазначається в ній, не хочуть брати на себе відповідальність за наслідки діяльності «сепаратистських сил». А республіканський парламент, де більшість мають прихильники Джукановича, схвалив іншу резолюцію, де йдеться про «загрозу центристських сил».

Сам Момир Булатович заявив, що 15 січня він передасть владу не Джукановичу, а «безпосередньо чорногорському народові». Як це виглядатиме — невідомо, але пристрасті довкола цієї події гарантовано.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Нехай і «мазанина». Але ж Черчілль малював!

Британський державний діяч Уїнстон Черчілль, лауреат Нобелівської премії в галузі літератури, «розкрив» публіці ще один свій дар. На аукціоні «Сотбіс» з 5 по 17 січня виставлено понад 100 його живописних робіт.

Почав свою «кар'єру» художника Черчілль ще 1915 року. Він пішов тоді з посади одного з керівників британського Адміралтейства і почав писати картини у віці, коли йому було вже за сорок. Роботи яскравих, соковитих тонів, за словами критиків, оптимістичні, піднімають настрій. Щодо майстерності художника, то тут оцінки значно стриманіші.

Сам Черчілль не приховував критичного ставлення до своєї творчості живописця і нерідко називав власні картини «мазаниною». Однак кожне з його полотен, на яких зображено, зокрема, фронтові будні, близьких йому людей, сценки з життя різних країн і народів, сьогодні можуть купити за дуже великі гроші. Тиждень тому килимовий магнат лорд Харріс придбав один із пейзажів Черчілля за 150 тисяч фунтів стерлінгів (245 тис. доларів США), повідомляє ІТАР-ТАКС.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Чи можливо зберегти овець і нагодувати вовків?

Не відбулася призначена на кінець грудня зустріч у Москві повноважних делегацій Грузії і так званої Республіки Південна Осетія при посередництві ОБСЄ і Російської Федерації з урегулювання грузино-осетинського конфлікту. Як повідомив уповноважений Президента Грузії з цього питання Іраклій Мачаваріані, у Москві планували прийняти проміжні документи щодо примирення сторін.

Однак через розбіжності сторін щодо політичного статусу регіону зустріч перенесено на невизначений термін. За словами Мачаваріані, осетинська сторона виступає за цілковиту незалежність з наступною перспективою об'єднання з Північною Осетією. А позиція Грузії —готовність говорити про статус автономії цієї території в обмін на визнання південноосетинською стороною суверенітету Грузії. За його твердженням, осетини мають відмовитися від сепаратизму. Хід у відповідь —відмова грузинської сторони від унітарної держави. Водночас Мачаваріані підкреслив, що нинішнє керівництво Цхенвальського регіону перебуває під серйозним тиском по-екстремістському налаштованих кіл і «далеко не вільне у висловлюваннях і діях». Як підкреслив Мачаваріані, якщо ж у Цхенвалі переважить сепаратизм, то насамперд програють жителі регіону, що і без того у скрутному становищі.

У номер

Папір витримає все. А бюджет?

170 тисяч гривень плановано надати Центрвиборчкому в рамках кошторису виборчої кампанії-98 на друкування передвиборних плакатів партій і блоків, повідомив на нараді з представниками політичних партій і блоків заступник голови Центрвиборчкому Микола Дем'яненко. На плакати з розрахунку 5 примірників на кожну дільничу виборчу комісію (а всього їх близько 34 тисяч) піде 105 тонн паперу. На них не буде логотипів партій та блоків. Як відомо, Центрвиборчком має до 20 січня надрукувати за рахунок держбюджету агітаційні плакати з передвиборною програмою кожної партії чи блоку, які зареєстрували списки кандидатів за багатомандатним виборчим округом, щоб до 27 січня їх було доставлено в окружні виборчі комісії, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Як Іван з Олександром посварилися...

Печерський районний суд Києва не задовольнив скарги народного депутата України Івана Симоненка щодо незаконної реєстрації Центрвиборчкомом списку кандидатів передвиборного блоку «Трудова Україна». Член Центрвиборчкому Віктор Алсуф'єв під час судового засідання повідомив, що поданий до ЦВК пакет документів цього блоку відповідав потрібним вимогам. Суть скарги І. Симоненка полягала в тому, що голова партії «Громадянський конгрес України» Олександр Базилюк нібито підписав від імені партії документи про створення блоку «Трудова Україна» і список кандидатів від нього, не погодивши це рішення з іншими членами партії, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Вибори-98

Вони стали першими...

У Криму більшість підприємств і громадських організацій уже визначилася з персоналіями кандидатів у народні депутати України. На зборах найчисленніших трудових колективів Керчі висунули кандидатуру першого заступника голови Ради міністрів АРК А. Сафонцева. Голову кримського уряду А. Франчука, котрий став народним депутатом українського парламенту останнього скликання завдяки голосам керчан, нині назвали своїм кандидатом бахчисарайці. Його син, депутат того ж рівня і підприємець І. Франчук, нині висувається знову в Ялті. Його конкурентом у Південнобережному виборчому окрузі № 7 став головлікар санаторію «Україна» В. Ченський, котрого на міській партконференції назвали своїм кандидатом у депутати вищого законодавчого органу держави комуністи.

Тож владна еліта автономії з претендентством уже визначилась і, отримавши у виборчих комісіях підписні листи, почала збирання підписів, необхідних для реєстрації кандидатом в депутати.

У ході вперше запроваджено́ї змішаної системи виборів активно діють «та інші», особливо представники 19 політичних партій півострова, з 50 зареєстрованих в Україні. Найактивніше стартували у передвиборному марафоні такі «партійні» кримчани: Анатолій Гриценко (блок Демократичної партії і Партії економічного відродження), Леонід Грач (Комуністична партія), Мустафа Джемілєв (Народний Рух України), Юрій Колесников (блок «Національний фронт»).

Хто буде першим на фініші, покаже 29 березня.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

У разі потопу звертайтеся до Ноя

З місця події

(Початок на 1-й стор.).

Хазяїн свою калюжу не хвалить

У селі Посаді-Покровському, що в Білозерському районі, хоч у човен сідай: навкруги вода. Вона проникла в 70 житлових будинків, 27 громадських приміщень, усі господарські будівлі місцевого КСП «Перемога», затопила 2,5 кілометра теплотраси, каналізаційні мережі. На такі сигнали сьогодні реагувати відучилися. А шкода.

Саме з цього приводу влаштували сільську сходку мешканці сіл Подкалинівки і Старої Маячки Цюрупинського району, де підтоплення набуло загрозливих масштабів. Чимало неприємних слів було сказано на адресу районного та обласного начальства (зокрема, заступника голови облдержадміністрації Олега Швидкого, начальника управління меліорації і водного господарства Миколи Риженка та інших). Ще з літа селяни почали бити на сполох, писали офіційним особам. Народилося розпорядження про ліквідацію проривів колектора, про поновлення роботи дренажних насосних станцій, передбачалося виділення коштів. Однак папери, мабуть, загубилися в бюрократичних хащах. Чиновники, які мали виконати розпорядження, вийшли з води сухими. Натомість вистачає пояснень про фінансову скруту (про високий урожай зернових уже соромляться говорити). Тож не дивно, що населення стало жертвою стихії: як може рятує домашній скарб, худобу, продовольчі запаси. Навіть покійників доводиться ховати у могилах, наповнених водою. Одне слово, як у тому прислів'ї: потопаючий хапається за... піну. Бо предметніших засобів для порятунку під рукою не виявилося.

Утім, характерна ситуація щодо поганої готовності приборкати лихо на Херсонщині має і зворотний бік. Ніхто не спростовує того прикрого факту, що саме ж населення порозкрадало устаткування дренажних станцій, а керівники місцевих господарств самоусунулися від зайвих турбот. З фінансуванням меліоративних робіт справді не все гаразд. Але знайти кмітливого Ноя, який врятує від потопу, у владних структурах, як показує практика, дуже важко. Влаштовувати гучні сходи громадян і палати благородним гнівом проти бюрократів, кивати тільки «нагору» — це теж не завжди служить рятувальним кругом. У Цюрупинській райдержадміністрації, приміром, так прокоментували громадську акцію подкалинівців. У місцевому господарстві «Маяк», виявляється, з осені не зібрано кукурудзу. Якби кожен мешканець села вийшов на збирання врожаю, то можна було б його не лише врятувати, а й вигідно продати, щоб за виручені гроші придбати устаткування для комплектування насосних станцій. Може, це не така вже й утопічна ідея. Але ж для її реалізації треба діяти.

Настрій мешканців украй зіпсований.

— Чим не Венеція? — сумно жартує дружина механізатора Софія Карп'юк, показуючи своє подвір'я, де в холодній воді борсається собака і похмуро стоїть худоба, а кури з настовбурченим пір'ям позирають на дах сарайчика. — Уже четвертий тиждень бродимо з чоловіком у гумових чоботях по затоплених кімнатах. Промерзли до кісток. Онучку відправили до родичів у Херсон, щоб не застудилася. Зверталася в район, їздила в область, щоб потрапити на прийом до голови адміністрації Михайла Кушнеренка, аби посприяв нам кудись переселитись. Сказали, що раніше лютого голова прийняти не може. Як же нам бути?

Місцеве господарство допомагає. Відкачували воду пожежним насосом з подвір'я тих же Карп'юків, запустили частину дренажних насосів. Але впоратися зі стихією власними засобами не під силу.

— Треба очистити дренажний колектор і відремонтувати всю систему відведення води з населеного пункту, —розповів сільський голова Леонід Шевченко. — Та за які кошти придбати глибинні насоси, кабель, труби? Де взяти необхідні для цього 300 тисяч гривень?

Додамо, що протягом трьох останніх років сільрада надсилала у вищі інстанції тривожні листи. Однак

З потічків — ріка проблем

Начальник штабу цивільної оборони та надзвичайних ситуацій області Олександр Молчанов говорить про ситуацію коротко. На подолання стихії залучено понад 100 одиниць техніки, півтисячі чоловік. Надходять оперативна допомога, техніка, матеріальні ресурси з Полтавської, Кіровоградської, Запорозької областей. Рятувальні загони прагнуть переломити ситуацію на краще. Та щоб позбутися наслідків підтоплення, треба не менше 14 млн. гривень.

Олександр Вікторович назвав і причини нинішньої катастрофи. Це, по-перше, занедбаність дренажних систем, непридатність їх до ефективної експлуатації; по-друге, відсутність належних протифільтраційних покриттів у руслах зрошувальних каналів. А ще — брак господарського уболівання за справу.

Нагадаю про аналітичні матеріали щодо практики відкачування грунтових вод (див. «Голос України» від 10 квітня 1997 року). У зоні, приміром, Краснознам'янської зрошувальної системи, введеної в дію 30 років тому, грунтові води піднялися на поверхню з глибини 5—15 метрів і утворили небезпечні озера. У 1979 році 550 насосних станцій вертикального дренажу відкачали 466 мільйонів кубометрів вод. У наступному році ця цифра, на жаль, упала до 268 мільйонів, в 1995 — до 87 мільйонів кубометрів. Далі похвалитися нема чим. І це не могло не призвести до нинішнього потопу.

З дренажем, певно, колись удасться впоратися, однак залишається проблема — як «одягнути» в бетон земляні русла каналів — спадщину колишнього Союзу, наслідки ударного соціалістичного змагання за дострокове будівництво систем зрошення? Це питання варто розглянути не тільки в області.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Інформація про сьомий випуск акцій акціонерного банку «БРОКБІЗНЕСБАНК»

Характеристика емітента

Акціонерний банк «Брокбізнесбанк» створений відповідно до рішення установчих зборів від 24 березня 1992 року. Банк був зареєстрований Національним банком України 6 травня 1992 року, реєстраційний № 18, у вигляді відкритого акціонерного товариства АБ «Брокбізнесбанк», є правонаступником комерційних банків «Орендкоопбанк» і «Брокбізнесбанк», зареєстрованих, відповідно, 8 серпня 1990 року і 7 жовтня 1991 року. Юридична адреса банку: 252057, м. Київ-57, пр. Перемоги, 41.

Предметом діяльності банку є надання клієнтам банку повного комплексу банківських послуг, передбачених ліцензією Національного банку України, чинним законодавством України.

Статутний фонд банку, сплачений і зареєстрований в Національному банку України, становить 9120000 гривень. Акціонерами банку є підприємства і організації різних галузей народного господарства і форм власності.

Вищий орган банку — загальні збори акціонерів.

Рада банку, правління банку здійснюють свої функції в межах повноважень, наданих їм загальними зборами акціонерів та визначених статутом банку.

Контролюючими органами банку є Національний банк України, податкова адміністрація Жовтневого району м. Києва.

Голова правління акціонерного банку — Буряк Сергій Васильович, 1966 року народження, українець, освіта вища, економіст, в 1989 році закінчив Київський інститут народного господарства, головою правління банку працює з 1991 року.

Головний бухгалтер акціонерного банку — Нечипоренко Тетяна Дмитрівна, 1959 року народження, українка, освіта вища, економіст, бухгалтер, в 1977 році закінчила Львівський обліково-кредитний технікум, в 1982 році — Київський інститут народного господарства. Головним бухгалтером банку працює з 1990 року.

В апараті банку, разом з його філіями, за станом на 01.10.97 р. працює 466 осіб.

Опис ділової активності емітента

Банк здійснює кредитне і касове обслуговування клієнтів, зокрема підприємств промисловості, сільського господарства, будівництва, торгівлі, інших галузей виробництва і управління. Банк проводить операції з цінними паперами.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, додержуються банком.

Свою роботу банк проводить у відповідності з ліцензією Національного банку України від 26.12.96 р. № 138 на здійснення всіх банківських операцій в національній та іноземній валюті, з дозволом Міністерства фінансів України від 23.01.92 р. № 4 на здійснення діяльності з випуску й обігу цінних паперів, дозволом Міністерства фінансів України від 2.02.95 р. № 98 на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду та інвестиційної компанії, ліцензією Фонду державного майна України на здійснення банком посередницької діяльності з приватизаційними паперами від 14.03.96 р. № 46, дозволом на право ведення власного реєстру власників іменних цінних паперів від 05.08.97 р. № 30-67-Е та дозволом на право депозитарної діяльності від 01.10.97 р. № 18-Д, виданими Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України.

Брокбізнесбанк є членом Асоціації комерційних банків України, Міжбанківської валютної біржі України, Позабіржової фондової торговельної системи. Є засновником Української фондової біржі, Міжрегіонального фондового союзу.

Перевірку фінансово-господарської діяльності банку за 1996 рік здійснила аудиторська фірма «Раритет», ліцензія № 000345.

Звіт банку за 1996 рік та баланс, згідно із Законом України «Про банки та банківську діяльність» та Законом України «Про цінні папери та фондову біржу», опубліковано в газеті «Голос України» за 26 квітня 1997 р. № 76(1576).

Баланс банку за станом	01.01.97	01.10.97
Актив		
1. Каса і коррахунок у НБУ	4289671	7207602
2. Коррахунки в інших банках	40704874	16895777
3. Кредити, надані банком	79947658	110676320
4. Цінні папери, придбані банком	9238018	34947044
5. Основні засоби та капіталовкладення	10655737	14628636
6. Дебітори	1538794	764680
7. Інші активи	52932704	160664362
8. Збиток	0	0
Всього по активу	**199307456**	**345784421**
Пасив		
1. Статутний фонд	4810000	9120000
2. Резервний фонд	345403	421639
3. Інші фонди банку	11040388	16594724
4. Коррахунки інших банків	1098528	8822240
5. Кошти на рахунках клієнтів	97748787	181032676
6. Депозити юридичних осіб та вклади громадян	10751761	17512712
7. Міжбанківський депозит	20667263	56295508
8. Кредитори	202149	256205
9. Інші пасиви	21066925	54330661
10. Прибуток	1576252	1398056
Всього по пасиву	**199307456**	**345784421**

Звіт про прибутки та збитки станом за 1996 рік (гривні)

1. Доход банку	22827702
2. Витрати банку	21832207
3. Надходження від позареалізаційних операцій	580857
4. Балансовий прибуток	1576252
5. Прибуток до розподілу	1058064

Дані про емісію цінних паперів

Згідно із постановою ради банку від 08.12.97 р. та у відповідності зі статутом АБ «Брокбізнесбанк» проводиться сьомий випуск акцій Акціонерного банку «Брокбізнесбанк» в кількості 900000 (дев'ятсот тисяч) акцій, номінальною вартістю однієї акції 10 (десять) гривень, серії АП-6 за номерами 000001—900000, на загальну суму 9000000 (дев'ять) мільйонів гривень.

Грошові кошти, отримані в результаті розміщення акцій, в повному обсязі передбачається використати для довгострокового та короткострокового кредитування підприємств різних форм власності.

Відкрита передплата на придбання та продаж простих іменних акцій банку сьомого випуску проводиться з 24 січня по 24 квітня 1998 року.

Акції оплачуються в національній валюті України. Прості іменні акції сьомого випуску продаються за ринковим курсом залежно від попиту, що складатиметься на первинному ринку цінних паперів, але не нижче за номінальну вартість.

Продаж і передплата на акції здійснюється шляхом укладання договору купівлі-продажу чи договору-заявки на придбання акцій між акціонером і банком. Форма випуску акцій — паперова. Після реєстрації статутного фонду банку в Національному Банку України та реєстрації сьомого випуску акцій банк видає акціонеру сертифікат на сумарну кількість акцій.

Бажаючі придбати акції сьомої емісії, можуть сплатити 30 відсотків вартості пакета акцій, решту —в терміни, визначені чинним законодавством. У разі, коли передплата на акції перевищуватиме чи не досягне розміру оголошеної емісії, рада банку може затвердити підсумки розміщення акцій сьомої емісії за фактичними наслідками.

У разі дострокового розміщення акцій сьомої емісії передплата може бути закінчена достроково, про що приймається відповідна постанова ради банку і оголошується в газеті «Голос України».

Акціонери банку користуються переважним правом на придбання акцій сьомої емісії. Одна акція дає право на один голос під час вирішення всіх питань, що розглядаються загальними зборами акціонерів, на участь в органах управління банку та розподілі прибутку банку.

Акції розповсюджуються за місцем знаходження банку: 252057, Київ-57, пр. Перемоги, 41, тел. 241-70-53. Послугами посередників банк не користується.

Нарахування дивідендів здійснюється за підсумками року за рахунок прибутку, що залишається в банку після сплати податків та інших відрахувань з прибутку, передбачених чинним законодавством. Виплата дивідендів проводиться за місцем знаходження АБ «Брокбізнесбанк» у розмірі та порядку, передбаченими загальними зборами акціонерів.

Дані про попередні емісії

За період діяльності АБ «Брокбізнесбанк» було проведено шість емісій простих іменних та привілейованих іменних акцій, які пройшли реєстрацію згідно з чинним законодавством України.

Перша емісія на 900 (дев'ятсот) гривень була зареєстрована Міністерством фінансів України 11 травня 1993 року, реєстраційний № 56/1/93. Реалізовано 9 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна акція.

Друга емісія на 9100 (дев'ять тисяч сто) гривень була зареєстрована Міністерством фінансів України 11 листопада 1993 року, реєстраційний № 234/1/93. Реалізовано 81 900 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна та 9 100 привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

Третя емісія на 190000 (сто дев'яносто тисяч) гривень була зареєстрована Міністерством фінансів України 2 грудня 1994 року, реєстраційний № 476/1/94. Реалізовано 1 710 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна і 190 000 привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

Четверта емісія на 80 000 (вісімдесят тисяч) гривень була зареєстрована Міністерством фінансів України 24 листопада 1995 року, реєстраційний № 504/1/95. Реалізовано 8 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

П'ята емісія на суму 3 810 000 (три мільйони вісімсот десять тисяч) гривень була зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 26.12.96 р., реєстраційний № 274/1/96. Реалізовано простих іменних акцій 38 100 000 штук номінальною вартістю однієї акції 0,10 гривні.

Шоста емісія на суму 9120000 (дев'ять мільйонів сто двадцять тисяч) гривень була зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 05.12.97 р., реєстраційний № 988/1/97. Реалізовано та обміняно акції попередніх випусків на акції шостого випуску в кількості 912000 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень кожна акція, на загальну суму 9120000 гривень, у тому числі для збільшення статутного фонду банку було продано 4310000 простих іменних акцій на загальну суму 4310000 (чотири мільйони триста десять тисяч) гривень.

Жодний акціонер — як фізична, так і юридична особа —не володіє пакетом акцій більшим, ніж це визначено законодавством України. Керівні особи мають частку в статутному фонді менше чотирьох відсотків.

Фактори ризику

Факторами ризику у разі придбання акцій банку можуть бути: недосконалість законодавства України в питаннях оподаткування і фінансово-інвестиційної діяльності, непередбачені зміни в законодавстві щодо діяльності комерційних банків, інші форс-мажорні обставини.

Шановний акціонер!

Правління ВАТ **«Полтаванафтопродукт»** повідомляє, що збори акціонерів відбудуться 27 лютого 1998 року о 13-й годині з порядком денним:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність та затвердження балансу акціонерного товариства за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії ВАТ «Полтаванафтопродукт».
3. Про розподіл прибутку товариства за 1997 рік та виплату дивідендів на акції товариства.
4. Про реорганізацію окремих філій.
5. Різне.

За адресою:

м. Полтава, вул. Курчатова, 15, Актовий зал СПТУ № 21 (р-н Половки).

Початок реєстрації акціонерів о 10-й годині

При собі необхідно мати сертифікат акцій та паспорт.

Довідки за телефонами: 4-33-99; 4-32-05.

До уваги акціонерів!

Акціонерний комерційний банк «МТ-Банк» повідомляє: загальні збори акціонерів відбудуться 27 лютого 1998 року о 10-й годині у приміщенні Підприємства придніпровських магістральних нафтопроводів за адресою: Полтавська область, Кременчук, вул. Перемоги, 32/5.

Порядок денний:

1. Звіт правління банку «Підсумки діяльності банку в 1997 році» та «Річний бухгалтерський звіт, доходи і витрати, розподіл прибутку за 1997 рік».
2. Доповідь ревізійної комісії «Діяльність банку за 1997 рік».
3. Розмір та порядок виплати дивідендів за 1997 рік.
4. Про основні напрями розвитку банку на 1998 рік.
5. Різне.

Телефон (05366) 2-00-18.

До уваги акціонерів відкритого акціонерного товариства «Ремторгустаткування»

4 березня 1998 року об 11 годині в приміщенні палацу культури АТ «Росток» (вул. Гарматна, 26/2) відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Ремторгустаткування».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1997 рік і затвердження основних показників плану на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Прийняття внутрішніх нормативних актів (положень).
5. Різне.

Реєстрація акціонерів здійснюється —3 березня з 8.00 до 17.00 за адресою: вул. Машинобудівна, 44;

4 березня з 8.00 до 10.30 за адресою: вул. Гарматна, 26/2.

Телефон для довідок 446-38-79.

Для реєстрації учасникам зборів потрібно мати сертифікат на акції і документ, що засвідчує особу, а представникам акціонерів — доручення та паспорт.

Правління ВАТ «Ремторгустаткування».

Юридична освіта

Контрактор Агенції США з Міжнародного Розвитку (USAID) оголошує конкурс на посаду Асистент програм по Україні, до обов'язків якого входить допомога у розробці та здійсненні програм юридичної освіти для загальних та арбітражних судів України. Бажаними кваліфікаційними умовами для кандидатів є:

— вища юридична освіта;

— досвід викладацької діяльності, особливо викладання для дорослих, а також досвід використання методів відеонавчання;

— кандидат повинен бути високоорганізованим та концентрованим;

— українець, якій вільно володіє англійською мовою.

Прохання надсилати аплікаційні листи та резюме до **26 січня 1998 року** за адресою:

АРД/Чеккі Консорціум «Верховенство права».

Київ, вул. Грушевського, 34-а, факс: 293-7530; e-mail: rol@ruleoflaw. kiew. ua.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/774 про визнання банкрутом приватного підприємства «Нік» (юридична адреса: Львів-16, вул. Шевченка, 24/2, р/р 468194 в ОПЕРу Львівського управління Ощадбанку).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Херсонской области (325000, г. Херсон, ул. Горького, 18) возбуждено дело № 142/6-Б о банкротстве коллективного предприятия «Русе» (325000, г. Херсон, ул. Бучмы, 20, р/с 644865, валютный счет 001180836 в Херсонской областной дирекции АППБ «Аваль».

У номер

● *Сімферополь*

Вимушені вакації педагогів

Учительські колективи 60 шкіл Сімферопольського району і міста Алушти оголосили страйк. Вони вимагають від місцевого уряду погашення заборгованості у зарплаті за 1996—1997 роки. Загальна сума боргу перед учителями автономної республіки сягнула 29 мільйонів гривень. Педагоги пікетували Верховну Раду Криму. Разом з ними протестували і працівники культури автономії. Вони вимагають, щоб кримський парламент збільшив асигнування на культуру, закладені до проекту республіканського бюджету Криму на 1998 рік, до рівня минулого року.

● *Вінниця*

Не до сміху

На традиційному Всеукраїнському святі гумору, приуроченому 164-й річниці від дня народження Степана Руданського, що відбулося на Вінниччині, було не до сміху. І не лише тому, що його організатори й учасники протягом двох днів так і не дочекалися у селі Хомутинці, на батьківщині Руданського, завжди бажаних тут гостей — майстрів гумору із столиці. На жаль, не знайшлося навіть можливості вишукати необхідні кошти для відзначення нинішніх лауреатів премії Руданського. Їм було вручено аж по... 40 гривень винагороди.

● *Рівне*

Котяче свято в ... органній залі

У Рівному відбулися дві різнопланові події — конкурс краси у кінотеатрі «Україна» і виставка котів у приміщенні колишнього костелу, де нині влаштовано органну залу. Якщо семеро красунь у холодній напівпорожній кінозалі почувалися, особливо у купальниках, не дуже, то коти у мистецькому закладі просто розкошували. «Потрібне, мабуть, і те, й інше, —казали люди, — але всьому свій час і місце». Чи не так?

● *Донецьк*

Від кожного – за здібностями, кожному – по заслугах

Як повідомили кореспондентові «Голосу України» в Міністерстві вугільної промисловості, кількість лав-«тисячниць» — тобто таких, що видають щодоби на-гора 1000 тонн палива і більше — торік збільшилася вдвічі. Нині таких вибоїв в Україні — 36, до того ж, вісім із них досягли рівня видобутку 2 тисячі тонн на добу, а один (на шахті імені Вахрушева державної холдингової компанії «Ровенькиантрацит») — 3 тисячі тонн. У галузі послідовно концентрують зусилля і кошти на перспективних підприємствах. На користь цієї політики — промовистий факт: 107 найпродуктивніших вибоїв (усього 16 відсотків від їх загальної кількості) дають майже половину видобутку вугілля в країні.

ЗА РОБОТУ Й НАГОРОДА

Вшанування

Напередодні новорічних і різдвяних свят у мальовничому санаторії «Мошногір'я», що на Черкащині, відбулися обласні збори переможців республіканського огляду-конкурсу «Кращий за професією». Його організатори — Українська аграрна біржа та газета «Сільські вісті» разом з Черкаською облдержадміністрацією тепло привітали знатних трудівників сільськогосподарського виробництва і вручили їм цінні подарунки.

Справжніми іменинницями свята стали 12 молодих доярок з сільгосппідприємства «Маяк» Золотоніського району, котрі торік стали п'ятитисячницями, а їх подруга Ніна Вовненко надоїла від кожної з двадцяти закріплених за нею корів по 6500 кілограмів молока.

Голова правління Української аграрної біржі Богдан Губський склав також щиру подяку кращим механізаторам області: Володимирові Василенку з КСП «Прогрес», Григорію Стаднику з КСП «Тетерівка» Жашківського району, Леонідові Коваленку з дослідного господарства «Нива» Христинівського району, котрі на минулорічних жнивах намолотили по тисячу тонн зернових, а Анатолій Ступаренко з КСП «Промінь» Черкаського району — близько 4 тисяч тонн збіжжя. Відзначено також керівника фермерсько-орендного колективу зі Звенигородського району Леоніда Бойка, якому торік селяни одного зі

збанкрутілих колективних господарств передали в оренду свої земельні паї й мали від цього добрий ужинок.

Щирим словом, гарною піснею, жартом привітали славних трударів зірки української естради Тамара Стратієнко, Надія Шестакова, Павло Зібров, Анатолій Литвинов.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На фото: під час урочистостей в КСП «Маяк» Золотоноського району.

От тобі, бабо, й Юра

Земельна реформа

Розповідають, що перші поселенці на території теперішнього села Глинки Старобешівського району з'явилися на початку 60-х років минулого сторіччя. І досі місцеві краєзнавці не дійшли згоди у питанні щодо походження колишньої назви села — Гречкине, поіменованого чи то українцями-«гречкосіями», чи то греками, які створювали в цих краях свої колонії. Перші мешканці Гречкиного були вільними хліборобами і селилися на землях великого землевласника Енгельгарда одразу після скасування кріпаччини.

Розповідаючи про ті часи, підручники історії неодмінно наводять відоме прислів'я: от тобі, бабо, й Юра. Втім, далеко не завжди день святого Юрія асоціювався з негативними наслідками. Здавна за тиждень до і після цього дня (26 листопада за старим стилем) селянинові дозволяли переходити від одного господаря до іншого. Це був день вибору, право на який мав навіть закріпачений гречкосій.

Захід, що відбувся в селі Глинки за сприяння Старобешівської райдержадміністрації, обласних управлінь сільського господарства і земельних ресурсів і донецького представництва Міжнародної фінансової корпорації, теж отримав назву «Юр'їв день». Адже сумніви, що охоплюють сучасного селянина, аж ніяк не менші, ніж вагання його славного предка. Як жити далі? Продовжувати триматися колгоспу чи скористатися правом на землю і майно і спробувати господарювати по-новому?

Не варто тішити себе мріями — тих, хто хоча б морально готовий повернути долю, — одиниці. У Глинках таких знайшлося шість—сім нових лідерів і один «старий» — теперішній голова КСП, які й представили загальним зборам свої програми. У когось, як у бухгалтера Зої Запорожець чи водія Василя Лофіцького, запити досить скромні: організувати фермерське господарство. В інших, як у сторожа Сергія Троянова, механізатора Сергія Коржова чи комірника Григорія Зикеєва, — прагнення створити власне підприємство, залучивши паї родичів чи односельців. Теперішній і попередній голови колгоспу Микола Третяков і Віктор Житиньов замахнулися на керівництво великим багатопрофільним господарством.

На тлі міських передвиборних баталій село видається на диво аполітичним. Але навесні глинківцям таки доведеться зробити життєво важливий вибір: саме тоді має відбутися запланована реорганізація КСП. Ну а поки що ллються обіцянки і програми, програми і обіцянки. Моя сусідка по лаві, жіночка передпенсійного віку, слухаючи виступ голови колгоспу, раз по раз вставляє дотепні коментарі.

Становище складне і доводиться починати з нуля. («А хто ж до цього нуля дожив?»). Кожен повинен рахувати буквально копійку («Еге ж, до своєї кишені»). Так, у нас менша врожайність, ніж на Заході, але й витрати менші — на насіння, на гербіциди («Та ще й вкрадуть»).

— Так більше жити не можна, — категорично починає промову Сергій Троянов, — дохазяйнувалися до ручки.

— Людина повинна приходити на роботу і знати, що робитиме і що їй за це заплатять, — переконаний Сергій Коржов. — А не так, як у нас: зібралися на шість ранку і до десяти не можуть у поле виїхати — наряду немає. Або привезли гербіциди: посипте, мовляв, по краях, де начальство їхатиме. Кого обманюємо?

Найгіршим КСП «Світанок» не назвеш, все ж таки Старобешівський район у сільськогосподарському виробництві утримує першість в області. Але задоволених теперішнім життям мало: грошей селяни не бачать років зо два, живуть з власного господарства і з того, що вдасться вторгувати на базарі. Незважаючи на, здавалося б, назрілі зміни, охочих до них знайшлося небагато. «Один повинен бути голова. І колгосп не дамо розірвати на шматки!» — гули збори. Втім, категоричності в настроях не було — скоріше збентеженість: а що далі?

Одні новоявлені лідери малювали повітряні замки: мовляв, будуватиму житло для молодих сімей і оплачуватиму навчання молодих спеціалістів. Інші самовпевнено доводили, що зі збутом м'яса і молока проблем не буде. Та всі без винятку кандидати в керівники сходилися на одному: потрібна дисципліна, без якої ані в колгоспі, ані в приватному господарстві не обійтися.

— Парадокс: сьогодні багато хто з селян отримує мізерну зарплату і начебто задоволений, — говорить Микола Костяк, голова Старобешівської райради і райдержадміністрації. — Чому? Тому що можна... взяти: з ферми, з поля. Але завтра вже брати не буде звідки. Що тоді?

І поки глинківці-гречкінці пробують «на зуб» нову абревіатуру ТОВ — товариство з обмеженою відповідальністю, — директори вже працюючих підприємств з інших КСП області, де реорганізація пройшла на рік—два раніше, з висоти свого досвіду навчають новачків. Як не дивно, але найпомітніших успіхів досягли там, де зберегли кістяк учорашнього колгоспу, об'єднавши в ньому свої майнові і земельні паї. І навпаки, в колишньому КСП імені Леніна Артемівського району, «розрізаному» на сім окремих частин, через два роки почався зворотний процес —об'єднання чотирьох дрібних ТОВ в одне місцеве підприємство.. Тож селянський консерватизм — не упередженість проти нового, а мудра обережність.

Хтось із присутніх застеріг: не можна сьогодні розганяти колгоспи з таким завзяттям, як раніше їх створювали. Та й розраховувати на «золоті гори» навряд чи доведеться. Лідери, які вже спробували себе в ділі, стверджують: в перші роки звести кінці з кінцями — то велика вдача. Втім, час для роздумів у селян ще є. Так само, як і шанс не розвести згодом у розпачі руками: бачили очі, що обирали...

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фотоконкурс «Село очима селян»

Ось який ти, «ефективний власнику»!..

смт Чорнобай Черкаської області.

Фото Тетяни КАРАМШУК.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44,
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 254635.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311006.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0